

VolleyMagazine

*Kris Tanghe
Vital Heynen
Claudio Gewehr
Arturo Di Giacomo
Volley Haasrode Leuven*

Ethias Assistance

Medische bijstand en pechverhelping

€10/maand*

U vertrekt op vakantie ? Dan gaat u toch geen twee aparte bijstandsverzekeringen afsluiten, **voor uw auto en uw gezin** ? Neem liever een Ethias Assistance. Daarmee bent u volledig verzekerd **in België én in het buitenland****.

Teken vandaag in op ethias.be, dan bent u morgen al verzekerd.

ethias
Doet wat moet

* Assistance Basis : jaarpremie van € 120, in één keer te betalen, indien voldaan aan de acceptatievoorwaarden/** Info en voorwaarden op ethias.be
Ethias NV, rue des Croisiers 24, 4000 Luik - RPR Luik - BTW : BE 0404.484.654

Volley Magazine

Nummer 10, juni 2015

Inhoud

<i>Kris Tanghe met een groep jonge Red Dragons naar de Europese Spelen in Bakoe.....</i>	<i>2</i>
<i>Onze buitenlandse prijswinnaars.....</i>	<i>6</i>
<i>Geen World League voor Vital Heynen, maar wel Europese Spelen in Bakoe.....</i>	<i>9</i>
<i>Worldwide.....</i>	<i>12</i>
<i>Hoe zou het zijn met: Claudio Gewehr...14</i>	
<i>Belgische beachteams stilaan op kruissnelheid.....</i>	<i>18</i>
<i>Scheidsrechter van het jaar Arturo Di Giacomo is fan van de technologische evolutie.....</i>	<i>19</i>
<i>Zogezegd.....</i>	<i>21</i>
<i>Club in de Kijker: Volley Haasrode Leuven.....</i>	<i>22</i>

Cover: Pieter Verhees
(Bart Vandenbroucke)

Voorwoord

Drukke junimaand

Terwijl de studenten zich in deze maand over de studieboeken buigen, lijken de Belgische topvolleyspelers en –speelsters eerder op een reizend volktheater, want de internationale toernooien en de voorbereiding daarop komen massaal op ons af. In Kortrijk zagen we alleszins dat de belangstelling voor onze nationale ploegen zeker nog niet verminderd is. Integendeel zelfs. Twee keer een haast volle Lange Munte, een uitstekende sfeer, een 'Mexican wave' en een enthousiasme waaraan onze spelers zich optrokken. Vier keer op vier wedstrijden winnen tegen een land als Finland, dat in de meeste rankings toch in onze buurt genoteerd staat, je kan je moeilijk een betere start van de World League indenken. Mogen we in de komende weken nog meer sterk werk verwachten van onze Red Dragons met Portugal en Nederland als volgende tegenstanders?

Voor al de wedstrijden tegen Nederland – dat ook al twee keer ging winnen in Portugal – zouden weer eens op het scherp van de snee kunnen afgehaspeld worden. "Herinner jij je ooit een 'gemakkelijke' wedstrijd tegen Nederland?," stelde bondscoach Dominique Baeyens een retorische vraag. Op 3 en 4 juli, bij de start van een wielergek Tourweekeinde in beide landen, zouden in de Lotto Arena in Antwerpen wel eens beslissende wedstrijden kunnen plaatsvinden om aan te duiden of België, ofwel Nederland mag deelnemen aan de Final Four een week later in Bulgarije.

En wat mogen we verwachten van de eerste Europese Spelen in Bakoe? Het volley is er vertegenwoordigd met twee teams. Voor het jonge mannenteam van Kris Tanghe wordt het allicht een harde leerschool in de confrontatie met Europese toptanden. En mag Gert Vande Broek met zijn haast complete ploeg Yellow Tigers zelfs nog hoger mikken en wellicht bijkomende punten sprokkelen op de wereldranglijst. Voor zijn team vormen de Europese Spelen tegelijkertijd een aanloop naar de World Grand Prix. Vorig jaar geraakten de Yellow Tigers spectaculair in de hoogste wereldgroep, maar nu moeten ze tegen grootheden als Italië, Turkije, Rusland en Brazilië trachten die eervolle plaats te behouden. Geen sinecure!

Intussen kijken ook de clubteams uit naar de loting in de diverse Europese bekken, waarbij Maaseik toch weer het vertrouwen kreeg om via een 'wild card' in de Champions League te geraken. Apropos, weet je dat er al weddenschappen lopen om te voorspellen wie 'speler van het jaar' wordt in 2016? Wout Wijsmans of Frank Depestele? Dat belooft!

Marcel Coppens

“Ik wil een team met een identiteit zien”

Bij Topvolley Antwerpen heeft hij vier mooie jaren en twee katers achter de rug. Bij de Red Dragons was hij vorig seizoen al assistent-coach van Dominique Baeyens. En nu krijgt hij de mogelijkheid om zich te laten gelden als hoofdcoach van het jonge Belgische mannenteam, dat deelneemt aan de Europese Spelen in Bakoe. Kris Tanghe is realist genoeg om te beseffen dat zijn redelijk onervaren ploeg die Europese Spelen niet op haar naam zal schrijven, maar onopgemerkt wil hij ‘Belgium’ evenmin doen verdwijnen in de poule met het sterkste deelnemersveld. “Een ideaal toernooi voor onze spelers om minstens vijf matches te spelen op een hoog niveau. Daarom hebben wij in de korte voorbereidingstijd gepoogd een team met een identiteit te creëren,” weet de West-Vlaamse hoofdcoach, met juniorenscoach Joël Banks als assistent in de Azerbaidjaanse hoofdstad en Marnix Acar als gewaardeerde en geroutineerde scout.

“Na een moeilijke maand om het ontslag bij Antwerpen te plaatsen en te zien waar ikzelf stond, was het een verademing, misschien zelfs een therapie om opnieuw bij de Red Dragons te kunnen trainen,” weet Kris Tanghe. “Ik heb een maand echt niet meer aan volley gedacht. Ik stak alle energie in mijn familie om vast te stellen wat ik in de voorbije vier jaar allemaal gemist had. Mijn dochttertjes zijn inmiddels 9 en 7 jaar geworden. Maar ook als je trainer bent, gaat het leven verder, moest ik tot mijn schade en schande vaststellen. Anderzijds leer je ook dat zij het zijn – mijn vrouw en kinderen, mijn ouders, mijn schoonouders, mijn zussen – waarop je altijd kan terugvallen als het eens wat minder goed gaat.”

Intussen kwam april eraan en zat je zonder volleywerk...

Kris Tanghe: “Inderdaad. Gelukkig kwamen er snel de gesprekken met Dominique Baeyens en met de staff van de nationale ploegen. En intussen vind ik het weer heel fijn om opnieuw op het terrein te staan. Dat ik het Bakoe-team onder mijn hoede krijg, vind ik echt wel iets speciaals. Het is natuurlijk een heel jonge groep spelers, die minder in ‘the picture’ staan en die we toch een mooi programma kunnen

aanbieden met een stage in Tunesië en de Europese Spelen in Bakoe.”

Pieter Verhees vond het zelfs jammer dat hij niet mee kon naar Bakoe, omdat het daar een soort mini-Olympische Spelen zijn...

“Dat kan ik heel goed begrijpen. Ik heb zelf ook het geluk gekend om aan drie Universiades te mogen meedoen en dat is inderdaad iets bijzonders, iets unieks. Je maakt ook kennis met sporters uit de meest diverse sporttakken en met een

heel andere cultuur. Bij de Yellow Tigers en de vrouwencompetitie zijn ze erin geslaagd om de Europese Spelen los te koppelen van de World Grand Prix, maar bij de World League en de mannen lukte dat blijkbaar niet. Jammer langs de ene kant, maar een unieke kans voor die jongeren om op een hoog niveau te spelen zonder veel druk.”

Een B-team klinkt wat onbeleefd, maar de verwachtingen liggen dus niet bijster hoog?

Bart Hungenaert en Kris Tanghe

"Pas op, met onze volledige ploeg halen we toch wel een top-5-niveau in de Ethias League, vind ik. We waren met een volledige selectie gestart, maar door blessures bij de Red Dragons speelden we Gertjan Claes, Martijn Colson en Tomas Rousseaux kwijt. Het zal ervan afhangen hoe snel de geblesseerden uit het A-team recupereren om alsnog bij ons aan te sluiten. Ik vind 'B-team' inderdaad een beetje onbeleefd, maar je kan er niet naast dat de vrijgekomen plaatsen misschien door juniors zullen moeten ingevuld worden. Maar ook voor hen kan het een leerrijke ervaring worden, waarin ze oren en ogen open moeten houden. Verder zitten we met enkele spelers in de ploeg, die zich zo snel mogelijk willen bewijzen en die hier de kansen krijgen, die ze in de competitie niet kregen. Jelle Ribbens werd toch uitgeroepen als beste libero in de Franse Liga B, François Lecat krijgt bij ons een grote verantwoordelijkheid, tussen ambitieuze jongens als Sander Depovere en Yves Kruyner kan het een leuk duel worden om als eerste spelverdeler te starten..."

Wat zijn dan uiteindelijk de verwachtingen met dit team?

"Er zijn twee groepen van zes ploegen en ik weet nu al zeker dat we in de sterkste van de twee zitten. In de andere poule zitten landen als Bulgarije, Finland en Azerbaidjan, die zo goed als zeker niet met

Kris Tanghe met vrouw en kinderen

tegenstanders?

"Bulgarije heeft een kern van 24 tot 30 spelers en zij speelden in alle voorbereidingsmatches een beetje door mekaar. Afwachten dus wie ze opstellen of wie er nog geblesseerd is. Zij organiseren wel de Final Four in de World League en dus zou het kunnen dat ze Bakoe als een ideaal voorbereidingstoernooi zien. Rusland komt niet met zijn sterkste team. Dat heeft andere prioriteiten. Maar uit de enorm grote vijver waaruit zij kunnen putten, halen ze nog altijd wel een heel sterk B-team. Italië heeft eveneens een heel degelijk team met mogelijk al een mvp in hun rangen als hij tenminste in de selectie zit. Ik heb het over een 19-jarige spelverdeler van Trentino, die in de beslissende match om

Denk je dat ze gelijk hebben door alles op de Europese Spelen te zetten?

"Vital Heynen kiest met Duitsland voor de Europese Spelen om er ook nog een aantal automatismen te kweken. Of hij daarvoor de World League moest laten vallen, is een moeilijk antwoord. Ook Dominique Baeyens heeft zitten rekenen bij een complex systeem van punten voor de wereldranking. Waar kan je iets meer en waar iets minder halen? Eindig je op de Europese Spelen bij de eerste vier, dan kan je misschien iets meer punten pakken."

Een zware loting, enkele ontbrekende spelers, waar wil je naartoe?

"Ik wil hoe dan ook een team zien met een identiteit. Een knokkersploeg die er wil voor gaan. Die ook weet wat ze moet doen, als het wat minder goed gaat. Wij willen het de groten zo moeilijk mogelijk maken, we proberen het tactisch zo goed mogelijk aan te pakken dankzij een goede scouting. Ik wil een 'over-mij-nijk'-dynamiek zien, ook al hebben we misschien al drie matches verloren.

Vorige zondag hebben we nog een extra-training ingelast, de spelers zijn in het EVC-hotel blijven overnachten, zodat ze in optimale omstandigheden op stage naar Tunesië konden vertrekken. Zij hebben zich daarvoor heel de periode vrij gemaakt. Ik wil achteraf kunnen zeggen dat wij er alles voor gedaan hebben. Wij willen er vanaf het eerste punt staan, het maximale eruit halen. Wij willen er heilig voor gaan. Niet

"Jongeren kunnen op hoog niveau spelen en zonder veel druk"

hun beste ploeg zullen aantreden. We spelen zelf pas de laatste twee, drie weken met onze volledige kern en ik moet toegeven dat die jongens echt wel gemotiveerd komen trainen. Maar ik moet dus op hele korte termijn een soort basisploeg zien samen te stellen. Nu, iedereen die mee gaat krijgt een schitterende kans om veel bij te leren en het is aan hen om die kans te pakken.. Eindigen we bij de eerste vier in onze poule, dan halen we de kwartfinales. Dat zou heel mooi zijn, maar het wordt een bijzonder zware klus."

Want je weet al heel wat over de

de titel tegen Modena en Pieter Verhees startte als basisspeler." Slovakije is dan weer één van de weinige teams die op dit moment geen andere competitie hebben en die dus allicht ook met haar sterkste ploeg kan aantreden. Duitsland tenslotte kennen we natuurlijk. De ploeg die brons haalde op het WK, die ons door en door kent. Onze enige kans bestaat erin te hopen dat zij al zekerheid hebben omtrent verdere kwalificatie en dat zij voor hun laatste wedstrijd maar voor 99% gefocust zijn. In dat geval moeten we die 1% kans grijpen."

alleen door het te zeggen, maar vooral door het te doen. De jongens die geselecteerd werden, hebben zich daarvoor ook geëngageerd.”

Na Bakoe is het seizoen dan voorbij voor hen?

“Na de stage in Tunesië en na Bakoe wordt iedereen geëvalueerd door de staff en die verslagen worden doorgestuurd naar bondscoach Dominique Baeyens om te zien of er iemand in aanmerking komt voor een selectie voor het A-team of voor deelname aan EK. Niet uitgesloten voor een speler die uitstekend presteert.”

Intussen moet je zelf ook op zoek gaan naar een job.

“Bij een clubteam in België is het haast uitgesloten om nog aan de bak te komen. Alle plaatsjes lijken volzet. Ik blijf wel in contact met andere coaches en managers, die ook wel uitkijken. Ik heb intussen ondervonden dat het familiale aspect ook niet onbelangrijk is. Ach, de zomer is nog maar pas op gang gekomen. Ik heb ook nooit

“Ik wil een ‘over-mijn-lijk’-dynamiek zien”

een voorkeur voor dit of dat land uitgesproken, maar ik wil wel graag werken aan iets waarin ik geloof.”

In het trainersteam van de federatie misschien?

“Laat me eerst Bakoe maar afwerken. Ik wil niks pushen. Verder zit ik regelmatig te werken in Vilvoorde. Als ze me daar willen, dan hoor ik het wel. Ik heb al wel bewezen dat ik met jongeren kan werken.”

Kan je intussen al ontleden hoe het in Antwerpen ooit is mis gelopen?

“Ik wil hier toch wel beklemtonen dat ik vier mooie jaren achter de rug heb bij Antwerpen. Misschien wilde de club iets té snel groeien. Op een aantal gebieden werd trouwens behoorlijke vooruitgang geboekt: de verhuis van zaal Sorghvliedt naar de Arena, de omschakeling van drie keer trainen per week naar elke dag trainen, spelers die in plaats van semi-profs ook profs werden. Op al die domeinen was de club zeker gegroeid.”

Ook qua resultaten mocht je niet klagen...

“Neen, het absolute hoogtepunt

was natuurlijk de bekerwinst van vorig jaar tegen Roeselare. Een absolute stunt. We haalden de finale van de play-offs, we bereikten de Champions League, maar als topsporter wil je altijd iets meer.”

Het werd echter in het laatste jaar een seizoen van nèt niet?

“Ook dat zou ik willen nuanceren. Voor onze eerste deelname aan de Champions League wisten we dat we naar een tweede plaats moesten mikken of trachten als beste derde

“De emotionele impact van de zware bekernederlaag kostte me de kop”

uit de reeksen te komen. Budejovice bleek aanvankelijk zwakker dan verwacht omdat de ploeg ook met blessures had af te rekenen. De beslissende wedstrijd kwam er dus tegen Innsbruck. We verloren daar met 3-1. Eén setje te kort om in de volgende ronde te geraken. Velen waren toen misschien al vergeten hoe moeizaam we de thuismatch tegen hen wonnen met toch ook een tikkeltje geluk. Ook de uitslagen uit de andere poules speelden ons parten, zodat we niet bij de laatste zestien geraakten.”

En dan was er de beker...

“Ja, tenslotte schakelden we toch Maaseik uit en bereikten we opnieuw de finale. Daar liep het mis. Het was ook een hele andere benadering dan de finale van een jaar eerder tegen Roeselare, toen we als complete ‘underdog’ startten. Nu leek de kans op bekerwinst groter omdat het ‘toch maar’ tegen Asse-Lennik was. Een stevige misrekening, want die ploeg was bezig aan een schitterend seizoen en ze kwam bijzonder gemotiveerd naar het Sportpaleis. Die dag lukte er niks bij ons. Bij niemand. Een complete off-day voor een vol Sportpaleis. Iedereen zat nadien in de kleedkamers met het hoofd tussen de benen. Ongeloof bij iedereen dat het zo kon lopen. Wij ondergingen compleet het hele gebeuren. Allerlei kleine details speelden in ons nadeel: de plaatsing van de supporters ver van het terrein, die van Lennik vlak naast het terrein. Dat was naar een kleine fractie van het gebeuren: onze spelers acteerden die dag als kiekens zonder kop, ondanks de vele ervaring die in de groep zat en wat we ook probeerden te doen. Zo’n matches komen voor. Ik heb in Italië een topploeg als

Macerata ook zwaar onderuit zien gaan in een belangrijke match.”

Maar deze nederlaag kostte je wel de kop.

“De emotionele impact van de zware bekernederlaag kostte me de kop. Er waren al wel langer mensen die het met mij niet zo zagen zitten. En vlak voor de competitie begon, kwam de voorzitter met het slechte nieuws naar buiten dat er zware financiële problemen waren. Een aantal keren werden de lonen niet tijdig betaald

en dat werkte natuurlijk ook op de gemoedsrust van een aantal spelers. Toch eindigde Antwerpen ondanks al deze perikelen nog als derde in de reguliere competitie.”

Had je het ontslag zien aankomen?

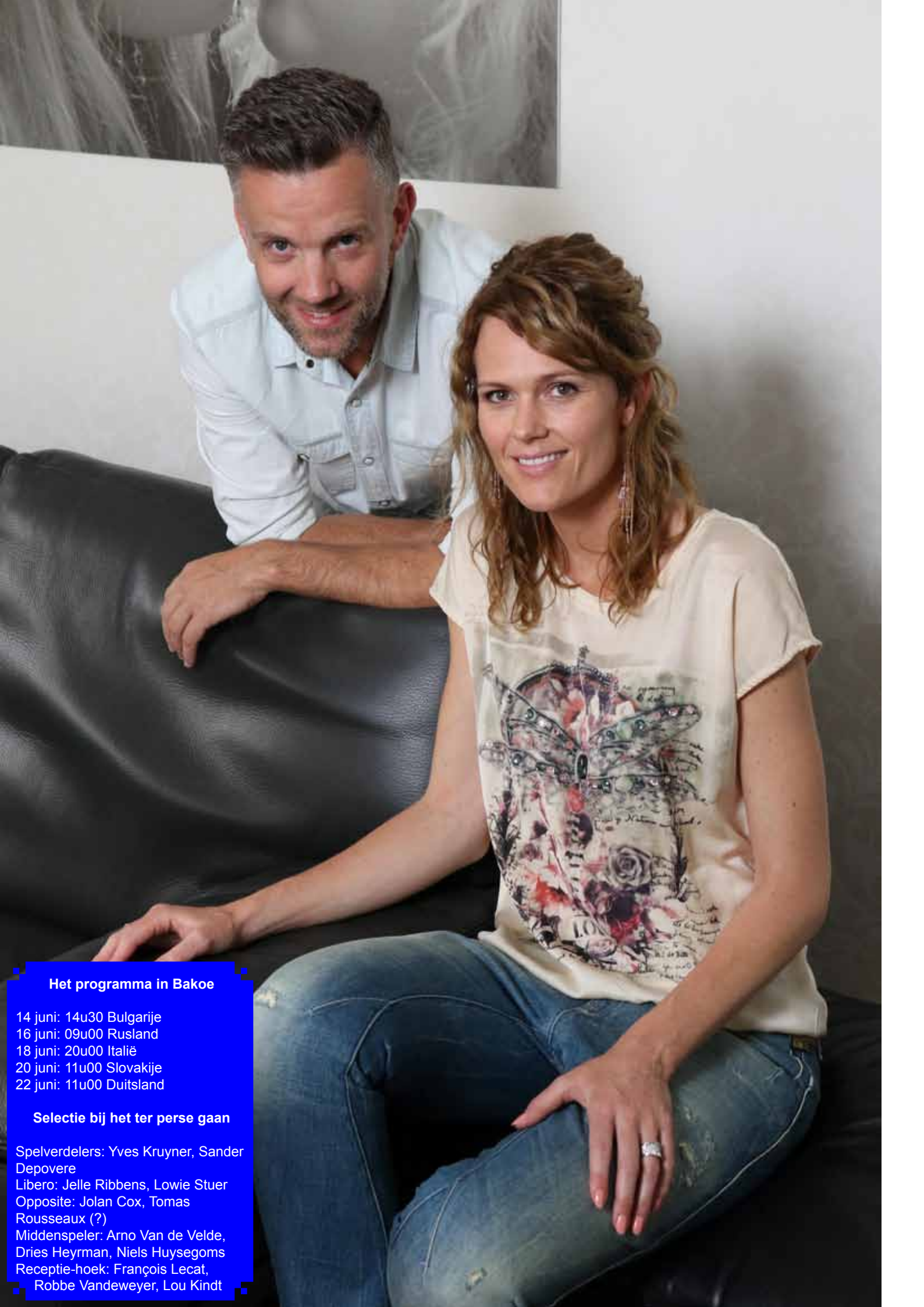
“Je weet natuurlijk als coach dat je afhankelijk bent van de resultaten. Maar twee dagen na de bekerfinale had ik nog twee uren samen gezeten met de spelersgroep om één en ander te ontleden en te bespreken. De volgende ochtend werd ik echter bij de voorzitter geroepen om te vernemen dat de samenwerking werd stop gezet en dat ik verantwoordelijk werd geacht voor de bekernederlaag. Een tweede ‘patat’ voor mij op drie dagen tijd. Maar ja, zij beslissen.”

Hoe zie je de toekomst van Antwerpen tegemoet?

“Ik hoop nog altijd dat zij er eerst financieel door geraken. Tenslotte realiseerden ze de bekerwinst, het doorbreken van de hegemonie van de ‘grote twee’ in het volley, een toenemende supportersschare. Maar ik denk dat de fout gemaakt werd door het gebrek aan controle op alle gebieden van de club. Als er geen budget is voor topspelers, moet je daar ook de consequenties uit trekken en niet hopen dat alles wel in orde zal komen gedurende het seizoen. De club heeft naast het terrein nooit de sportieve groei kunnen volgen. Ik kijk echter wel met heel wat voldoening terug op die Antwerpse periode en ik hoop hartgrondig dat ze een gezonde oplossing vinden om een competitieve club te blijven.”

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Het programma in Bakoe

14 juni: 14u30 Bulgarije
16 juni: 09u00 Rusland
18 juni: 20u00 Italië
20 juni: 11u00 Slovaakije
22 juni: 11u00 Duitsland

Selectie bij het ter perse gaan

Spelverdelers: Yves Kruyner, Sander Depovere
Libero: Jelle Ribbens, Lowie Stuer
Opposite: Jolan Cox, Tomas Rousseaux (?)
Middenspeler: Arno Van de Velde, Dries Heyrman, Niels Huysegoms
Receptie-hoek: François Lecat, Robbe Vandeweyer, Lou Kindt

Vier winnaars naar vier nieuwe clubs.....

Natuurlijk zijn wij een land van kampioenen! Vraag dat maar aan de spelers en speelsters van Knack Roeselare of Asterix Kieldrecht. Met alle respect natuurlijk, maar je hebt ook nog beter dan goed! We hebben in onze nationale selecties enkele prijsbeesten zitten, die in bijzonder hoog gewaardeerde competities als in Polen, Frankrijk of Italië met de titel of de beker mochten pronken. Of het verhaal van Charlotte Leys (Sopot), Ilka Van de Vyver (Cannes), Kevin Klinkenberg (Tours) en Pieter Verhees (Modena).

Kevin Klinkenberg: "Vijf prijzen op zes"

Als er één speler tevreden mag terugblikken op de voorbije twee seizoenen, dan is het wel Kevin Klinkenberg. "Inderdaad. Met Tours won ik twee keer de Franse titel, twee keer de Franse

beker en één keer de Supercup. Zes prijzen te verdelen, vijf gewonnen. Het liep dit seizoen niet altijd van een leien dakje, omdat onze hoofdaanvaller Konecny verschillende maanden out was wegens blessurelast. Gelukkig was hij net op tijd weer fit. Maar zelfs dan werd het nog spannend, want in

de strijd om de landstitel stonden wij 0-2 achter tegen Paris Volley en ook in de beker werd het een nipte winst. Hoe dan ook, in Frankrijk is de competitie behoorlijk sterk en je moet elke match jouw uiterste best doen of je kan voor verrassingen staan. Cannes, dit seizoen ook Lyon en Paris Volley zijn

echte toppers en het was dan ook een knappe prestatie van onze ploeg om zulke resultaten neer te zetten." Een goede keuze dus om voor deze ploeg te kiezen in het verleden? "Zeker. Ik heb er veel geleerd, zowel op sportief als op menselijk vlak. Ik heb er talen en de cultuur beter leren kennen, het is een hele leuke stad en ik heb er vrienden voor het leven aan over gehouden. Al moet ik zeggen dat ik in januari op sportief gebied met een dipje zat. Ik had de voorbije twee jaar amper vrijaf gekregen en we deden ook nog lang mee in de Champions League. Soms kan het lichaam dat allemaal niet meer volgen. Maar ik zit nu enkele weken bij de Red Dragons en ik moet toegeven dat de recuperatie veel sneller gebeurde dan ik zelf verwachtte. Maar een mens is ook geen geprogrammeerde computer." Ondanks de mooie herinneringen verlaat je Tours? "In Tours willen ze om de twee, drie jaar een nieuwe ploeg bouwen en heel wat basisspelers verlaten de club. Ook het budget ligt voor komend seizoen iets lager. Maar ik vind wel een andere ploeg. Er zijn al redelijk wat contacten," vertelt Kevin in perfect Nederlands, met dank aan zijn leuke Nederlandstalige vriendin.

Pieter Verhees: "Alle doelstellingen bereikt"

Ook Pieter Verhees kijkt met grote tevredenheid naar zijn succesvol seizoen bij Modena: de Italiaanse beker winnen en de finale spelen om de Italiaanse titel. Niet min! "Wij hebben de doelstellingen bereikt die de club vooropstelde en we spelen volgend seizoen in de Champions League. Alleen Trentino was ons te sterk af. We speelden zeven keer tegen hen en we wonnen slechts twee keer. Wel haalden we een sensationele reeks overwinningen binnen: acht matches op rij wonnen we met 3-0 of 0-3. Dat was alleen twintig jaar geleden nog eens voorgevallen en daar sprak iedereen over. Toch waren deze resultaten niet evident. We hadden nogal wat nieuwe spelers in te passen en door het WK kwam de hele groep pas laat bij mekaar. Maar ons sterke punt was wel dat het enorm klikte met deze spelersgroep. We vormden echt een goede 'klik' met spelers en staff. Bovendien hadden we enkele jongens in de ploeg zoals de

Fransman Ngapeth die het verschil konden maken. Hij was ook één van de sfeermakers in de groep. Maar de Italiaanse beker winnen, was geen lacheding. In de halve finale tegen Macerata moesten we een 0-2 achterstand ophalen. Toen dat gelukt was, gingen we op ons elan door in de finale en we klopten Trentino, in één set zelfs met 25-12. We kregen ook geen decompressie na die bekerwinst. We stonden gans de competitie aan de leiding, behalve na de laatste twee wedstrijden, die we verloren van Latina en Trentino. Daardoor kreeg Trentino ook het thuisvoordeel in de play-offs. Eén finalematch konden we winnen. Modena werd gek: op een half uur tijd waren de 5000 tickets verkocht en het was een helse sfeer. Helaas konden we onze tweede thuismatch niet winnen. Het vat was af. We zaten er fysiek een beetje door en Trentino kwam met 0-3 winnen in de vierde play-off-finale." Grote tevredenheid ook bij Pieter over de omstandigheden buiten het volley. "Een prachtige sporthal, alles tip-top geregeld door het bestuur, op tijd betaald en een fysiekcoach, waarmee we graag en veel werkten. Je merkt het wellicht aan mijn 'body'. (lacht) Technisch kregen we veel individuele trainingen, het niveau lag er ook op training heel hoog, maar ik heb nagenoeg in alle wedstrijden gespeeld. Je voelt wel dat het lichaam stilaan nood heeft aan rust, maar eerst wil ik meehelpen aan de kwalificatie van de Red Dragons voor de Final Four. We hebben een goede nieuwe groep en we staan mentaal als ploeg erg sterk. Ik had ook wel graag meegedaan aan de Europese Spelen, toch een mini-Olympische Spelen, maar ja, dat is dus onmogelijk." Pieter volgend seizoen dus ook opnieuw bij Modena? "Ik wil daar graag blijven, maar er zijn al enkele transfers gebeurd en als ze er ook nog een Italiaanse receptie-

hoekspeler bijnemen, dan worden de speelkansen voor buitenlanders (maximum vier op het terrein) wel beperkt. Ik wil nog even afwachten."

Ilka Van de Vyver: "Ik moest even iedereen wakker schudden"

Een dubbel ook voor spelverdeelster Ilka Van de Vyver bij Cannes: beker en titel. "Dat is Cannes aan zijn imago verplicht," weet de Waaslandse. "Maar het ging allemaal wel een pak minder vlot dan vorig seizoen. Er zat minder balans in de ploeg, sommige nieuwe speelsters vielen een beetje tegen qua niveau, terwijl de concurrentie zich ook degelijk versterkt had. Ik speelde ook iets minder dan

Programma Yellow Tigers op Europese Spelen in Bakoe

13 juni: 11u00 Italië
15 juni: 16u30 Roemenië
17 juni: 20u00 Turkije
19 juni: 20u00 Azerbaidjan
21 juni: 09u00 Polen
23 juni: kwartfinales / 25 juni: halve finales / 27 juni finale

Voorlopige selectie (bij het ter perse gaan)

Spelverdeelsters: Jasmien Biebauw, Ilka Van de Vyver
Opposite: Lise Van Hecke, Kaja Grobelna
Libero: Valérie Courtois, Britt Ruyschaert
Middenspelsters: Freya Aelbrecht, Sarah Cools, Laura Heyrman, Maud Catry
Receptie-hoek: Charlotte Leys, Dominika Strumilo, Celine Van Gestel, Els Vandesteene, Jolien Wittcock.

vorig seizoen, toen de andere spelverdeelster wel gedurende een tijdje geblesseerd was. Toch meen ik mijn steentje bijgedragen te hebben tot het winnen van de titel. Toen we in de finalematch tegen Le Cannet op 0-2 stonden, heb ik getracht om iedereen opnieuw te motiveren en wakker te schudden. Dat behoorde trouwens tot één van mijn taken. Ik heb wel in de meeste matches meegedaan, maar dat ik geen eerste spelverdeelster was, stimuleerde me wel om nog meer en harder te trainen. Ik speel volgend seizoen bij Firenze in Italië en het is de bedoeling dat ik daar eerste spelverdeelster word. We zien wel, je kan dat nooit vooraf zeggen, maar de trainster was in haar tijd als speelster blijkbaar ongeveer

hetzelfde type als ikzelf: spelend met veel enthousiasme. Dat ziet ze ook graag bij haar speelsters. We hebben al veel gepraat en ik hoop er nog bij te leren op gebied van precisie en het maken van de juiste keuzes. Maar ik weet intussen ook wat er van een wisselspeelster verwacht wordt. Ik heb bij Cannes veel geleerd van mijn collega's: hoe ze omgingen met de andere speelsters bijvoorbeeld. De doelstelling van Firenze is om bij de eerste acht te eindigen. Vorig seizoen werden ze tiende. Ik denk dat de sportieve mogelijkheden aanwezig zijn." Intussen zit je in de selectie van de Yellow Tigers. "Dat betekent nog niet dat ik alles zal meedoen. Daarover beslist de coach. Ik zou graag deelnemen aan de World Grand Prix, maar het zal er wellicht van afhangen of Frauke daaraan kan meedoen. Aan de oefencampagne in Turkije doe ik alleszins mee. En de voornaamste doelstelling voor dit seizoen blijft wellicht het EK in eigen land. Daarvoor moeten we iedereen kunnen inzetten. Het is nog ver weg, maar misschien kunnen een aantal nieuwkomers ook wel in aanmerking komen voor een plaats in de selectie."

Charlotte Leys: "Het maximale bereikt"

De aanvoerster van de Yellow Tigers, Charlotte Leys, heeft er vijf mooie jaren opzitten in Polen en met haar ploeg Sopot won ze dit seizoen de Poolse beker, ze werd tweede in de CEV Cup en tweede in het kampioenschap na Chemiz Polis. "Ik denk dat dit het maximale was dat we konden halen," vindt de West-Vlaamse. "Chemiz Polis beschikte immers over een groter budget, zodat ze nog betere speelsters kon aantrekken. In de beker geloofden we echt in winst, omdat die finale slechts in één match beslecht wordt. Daarin hadden we winstkansen, maar om drie keer tegen hen te winnen in de strijd om de titel, dat was andere koek. Eén keer winst in de play-off-finale kon nog nét. We hebben ervoor gevochten en we hebben getoond wat we konden, maar ze waren uiteindelijk wel beter." Charlotte was één van de laatste speelsters die zich aansloot bij de voorbereiding van de Yellow Tigers. "Met die CEV Cup hebben we er echt wel een zwaar seizoen opzitten en Polen was één van de laatste competities in Europa, waar nog

Van De Vyver - Leys

gespeeld werd. Ik had ook na het WK amper of geen rust gekend, want er was al één competitie match gespeeld toen ik pas toekwam van het WK in Italië. Maar na twee weken rust voel ik dat ik er opnieuw tegenaan kan. We hebben vorig jaar zelf geknokt om in de A-groep van de World Grand Prix te horen en dus moeten we daar nu de consequenties van dragen. De Europese Spelen in Bakoe komen voor de meeste landen nog te vroeg, maar ik denk dat we er met onze ervaring zeker niet afgeslacht worden. De World Grand Prix is dan weer iets anders. In Tokio was vorig seizoen het verschil met de wereldtop duidelijk, maar we zijn intussen een jaartje gegroeid en ik denk dat ons niveau in die tijd ook wel gestegen is. Later dit seizoen volgt het EK in Antwerpen. Het is duidelijk dat we voor de eigen

fans niet willen afgaan. Maar ik denk dat de meesten met belangstelling uitkijken naar een mogelijke kwalificatie voor de Olympische Spelen, begin januari 2016." Charlotte komt volgend seizoen ook niet meer uit voor Sopot? "Ik heb er vijf jaar Polen opzitten: één jaar Bydgoszcz, twee jaar Dabrowa en twee jaar Sopot. Vijf hele mooie jaren, maar ik ben toe aan een nieuwe uitdaging. Wellicht ligt die in de Turkse competitie. Eerstdaags heb ik daar definitieve zekerheid over."

Tekst: Marcel Coppens

Foto's: Bart Vandenbroucke

Maaseikenaar en volleybalgoeroe Vital Heynen hoeft niks te doen voor zijn naambekendheid. Die heeft hij al opgebouwd door de jaren heen. Als grote ster van Noliko Maaseik. Eerst als spelverdeler, daarna als een schitterende trainer-coach. De successen vielen bij trossen in zijn schoot. Dan wenkten buitenlandse avonturen in Turkije en Polen. En nauw aan het hart ligt ook de Duitse 'Mannschaft', de nationale mannenploeg. Heynen stapelt vele adelsbrieven op. Hij koos met 'Germany' niet voor de FIVB World League, maar voor de Europese Spelen, deze maand, in Bakoe in Azerbeidzjan. "De toekomst zal uitwijzen of ik met Duitsland de juiste keuze hebt gemaakt."

"De beste weg naar de Olympische Spelen"

Wil je eerst even je licht laten schijnen over de afloop van het Belgisch kampioenschap?

"Knack Roeselare op één, Asse-Lennik op twee, daarna Callant Antwerpen en Noliko Maaseik voor de plaatsen drie en vier. Een terechte ranking, me dunkt. Heel logisch voor mijn part. Roeselare was beslist het beste team over het volledige kampioenschap. Asse-Lennik verraste vriend en vijand. De Pajotten blonken uit door hun homogeniteit. Mooi hoe de jongens van coach Devoghel het de West-Vlamingen lastig hebben gemaakt. En wat een prestatie in de Belgische bekerfinale tegen Callant Antwerpen.

Voorts is er dat schitterende Europees parcours: alleen Dinamo Moskou kon de Brabanders afstoppen. Nu komt Frank Depestele er nog bij. En brouwerij Lindemans wordt de nieuwe hoofdsponsor: dat zit allemaal heel goed. Maaseik dan? Veel ga ik er niet over zeggen: de vierde plaats spreekt boekdelen. Het is voor mijn vroegere ploeg een mager jaar geworden. (lacht) Maar let op: de club blijft niet bij de pakken zitten. De reactie is in de maak."

Je eindigde met Bydgoszcz op de vijfde plaats in de zware Poolse competitie. Hoe denk je daarover?

"Ik bracht de club van een negende plaats van vorig jaar, na een gevecht tegen de degradatie, naar een mooie vijfde stek. Onze inspanning werd beloond met een Europees ticket, na de 3-0 en de 'golden set' in de

"Succes bouw je op via 'forming', 'norming' en 'performing'"

beslissende wedstrijd tegen Zaksa Kedzierzyn, de nieuwe ploeg van Sam Deroo. Zo ben ik heel tevreden over het eindresultaat. Ik heb met Bydgoszcz het hoogst haalbare gerealiseerd, zeker in functie van hun budget, dat lager ligt dan topteams als Gdansk of Resovia Rzesow. Je kent mijn aanpak: ik probeer een team dag na dag, dus beetje bij beetje, beter te maken. Als je elke dag tot in de kleine details keihard werkt, wordt het 'eindtotaal' beslist altijd mooier. Goed pieken is ook een grote kunst. Maar de basis blijft het trainingslabour van elke dag. Zeker ook in het begin van het seizoen. Een campagne begint altijd met het aspect 'forming': het samenstellen van een vlot lopend team, waaruit alle conflicten na kort verloop of gaandeweg zijn uitgepraat. De tweede fase is de 'norming': de inbouw van normen, dus de spelsystemen, volgens welke we willen spelen. En dan volgt de fase

van de 'performance': het uitrollen van mooie resultaten, de omzetting van de 'norming' in concrete prestaties. Daar doe je het uiteindelijk allemaal voor."

Waarom trek je weg uit Polen?

"Oh, die uitleg is ook heel eenvoudig: ik ben gewoon veel te weinig thuis geweest, bij mijn vrouw Veerle en onze drie dochters Laure, Jade, Bente. De meisjes vragen dat ik een tijd naar huis terugkeer. En ja, nader bekeken heb ik sportief het maximale uit Bydgoszcz gehaald, ik denk dus na over een volgende stap. Maar daar neem ik ruim de tijd voor. Opnieuw vijfde worden in Polen, is niet echt

afzeggingen van mijn internationals. Neen, zo werkt het niet. Elk seizoen vragen sommige spelers een 'break' aan. Ze willen even pauzeren. Dat begrijp ik volkomen. Trouwens: zo speelt Georg Grözer al langer geen World League meer. Dus heeft de optie 'Bakoe' niets met hem te maken. 'Bakoe' is ook geen keuze van de Duitse volleybalbond, het is zuiver mijn persoonlijke beslissing. Voor de Europese ranking kunnen we heel veel punten pakken in Azerbeidzjan. Evenveel of meer dan in de FIVB World League. Bakoe is volgens mij voor ons de meest gunstige route naar de Olympische Spelen. En Duitsland

akkoord gaan met een sanctie. Ik denk dat wij alle procedures hebben gevolgd en genoeg beslagen zijn om eigen keuzes te maken."

Maar... zou het kunnen, dat Duitsland door zijn afzegging moet herbeginnen in de European League. Is dat dan geen drama, geen achteruitgang?

"Dat kan. Ik kan niet in het brein van de FIVB kijken. Ach, soms moet je in de sport ook risico's durven nemen. Als we 'veroordeeld' worden tot de European League, dan heb ik daar in feite geen probleem mee. Toch geen al te groot, het is een prikkel om weer te presteren."

"De Belgische bond moet lijnen voor de toekomst uitzetten. Of ik ga samenwerken met Dominique Baeyens. Zeg nooit 'nooit'".

België tovert prompt twee nationale ploegen uit zijn hoed. Het kleine België verrast zo de buitenwacht. Duitsland doet dat niet. Waarom niet?

"Neen, nogmaals: ik ben ervan overtuigd dat 'Bakoe' ons het meest oplevert, richting de Olympische Spelen. België kan inderdaad zijn poule winnen, op niveau 2 van de World League. Dat zit er dik in. Ik wil dus niet pessimistisch klinken ten aanzien van mijn eigen landgenoten. Maar in de Final 4 moeten de Dragons dan zeker optornen tegen organisator Bulgarije. En ook tegen Frankrijk, het nummer 4 van de wereld. Ik gun het de Belgen, maar ik vrees dat het erg zwaar wordt om veel punten te pakken."

mijn wens op dit ogenblik. De kans is overigens niet onbestaande, dat ik een echte topploeg vind. Als dat gebeurt, zal ik thuis zeker weer veel overleg plegen. Maar ik denk dat mijn huisgenoten me in dat geval ook wel weer de ruimte gunnen."

Andere vraag: waarom neemt Duitsland niet deel aan de FIVB World League? Waarom kiest de 'Mannschaft' voor de ogenschijnlijk lager ingeschatte Europese Spelen in Bakoe?

"Ik wil het gerucht de kop indrukken, als zou dat te maken hebben met

zelf is blij dat het geen WL hoeft te organiseren. Ik ben ervan overtuigd dat ik de juiste keuze heb gemaakt."

Kwade tongen beweren dat Duitsland door die switch uit de World League moet degraderen. Wegens de bewuste niet-deelname. Is dit waarheid of fantasie?

"Ik plaats het in het kastje van de 'fantasie'. Natuurlijk is de FIVB niet bijster goed gezind, dat we niet meedraaien in de WL. Duitsland is het nummer 3 van het WK 2014. Er loopt zeker enige discussie, maar ik wacht af of Duitsland wel zou

Toch ben je het idee van twee nationale ploegen een beetje genegen. Klopt die indruk?

"Ja, het is een zeer respectabele keuze van de Belgische bond dat ze twee teams in de etalage wil zetten. Prima ook voor de ontwikkeling van jonge spelers. We zullen pas nadien

"Ik ben blij met de terugkeer van Wijsmans en Pinheiro in Maaseik"

kunnen oordelen – Duitsland ook – wat de beste aanpak was. Maar er moeten nu eenmaal keuzes worden gemaakt. Misschien had Belgium zijn beste spelers beter ingezet in Bakoe en de jongeren in de WL. Eén ding is duidelijk: over de totaalaanpak, met die twee Belgische ploegen in de running, zal pas achteraf een gefundeerd oordeel kunnen worden geveld."

Eén ding is zeker: ambitieus als je bent, mik je op de medailles, zo steek je toch in elkaar, ja?

"Haha, uiteraard. Allereerst wil ik mijn Duitse internationals in de aanloop in de watten leggen. Precies daarom trainen we dit keer in Bochum. De verklaring: de vrouw van Lukas Kampa is hoogzwanger. Voor hem speciaal trainen we 'om de hoek'. Hij is onmiddellijk 'stand by' als de bevalling zich aankondigt. Mentaal en emotioneel comfort vind ik bij een speler ontzettend belangrijk. Als elk individu zich psychologisch optimaal voelt, heeft dat een stimulerend effect op de ploegsfeer. En er hoeft geen tekening bij: je begrijpt dat ik naar zo'n toernooi trek om het te winnen. Ik zet dus alles op alles."

Wordt januari 2016 niet de

belangrijkste maand van dat prille jaar?

"Ja, de kwalificatie voor Rio is in de nieuwjaarsmaand geprogrammeerd. Dan gaat het om de knikkers. We staan er met Duitsland goed voor, al zullen we hard moeten vechten voor ons ticket. Maar ik stipuleer dat België nog tien keer harder zal moeten vechten om de Olympics in Zuid-Amerika te halen. Januari moet zowel voor Duitsland als voor België dé piekmaand worden."

Wil je na 2016 nog jouw contract verlengen bij Germany?

"Dat is een optie, maar ik heb geen idee op dit ogenblik. Laat ons Rio afwachten, hé. De Duitse bond heeft me al een keer gepolst, maar ik heb zelf gezegd: mensen, wacht beter nog een tijdje voor concreet overleg in verband met een verlenging."

Je zegt zelf dat je meer wil thuis zijn. Zit jij misschien te denken aan je opname in de trainersstaf van de Red Dragons?

"Je bedoelt een 'duo-viraat', een tweemanschap: Baeyens-Heynen of Heynen-Baeyens? Ik geloof wel in de constructie: niets is onmogelijk. Ik versta me goed met Dominique. Een samenwerking zou perfect kunnen. Zeg dus nooit 'nooit'. Maar momenteel sta ik daar niet bij stil. Ik denk dat de Belgische bond eerst helder moet uitstippelen in een meerjarenplanning, waar het met de Dragons en de Tigers naartoe gaat. Belgium heeft de weg naar de top voorzichtig ingezet, maar nog meer progressie maken, vergt aardig wat budgettair en sportief timmerwerk. De Belgische bond zal nog vele stappen moeten zetten."

Even terug nog naar Maaseik. De Noliko's halen Wout Wijsmans

en Nuno Pinheiro terug. De Nederlander Gijs Jorna op de libero is voorlopig de derde aanwerving. Vind je dat drie goede stappen in de 'forming'?

"Ik denk het wel. Ik ben ook blij voor Maaseik, dat steek ik niet onder stoelen of banken. Beide spelers kennen 'het huis'. Wout was twee jaar mijn kamergenoot. Geweldige speler. Je hebt zo'n man nodig als 'kapitein' aan boord. Zo iemand miste Maaseik heel duidelijk dit seizoen. De groep was veel te stil, te jong misschien. En 'de norming' leidde tot veel problemen. Ik denk dan aan de perikelen met x-aantal coaches, die snel verdwenen zijn. En ik denk ook aan de prullaria rond libero Bert Derkoningen. Ik geloof dus in het aantrekken van extra ervaring, beter voor 'de forming'. Ook de Portugees Nuno Pinheiro kan op bakken vakkennis terugvallen. Hij is de ideale leermeester voor de jonge Argentijn Ignacio Finolo."

Maaseik bouwt heel overdacht aan een nieuw team. Draagt coach Torchio een grote verantwoordelijkheid?

"De club worstelt zich inderdaad door een enorm belangrijke fase. Met als doel: weer schitteren in 2015-2016. De Italiaan Giovanni Torchio blijft de headcoach, zo heb ik het begrepen. Hij mag wellicht een Italiaanse assistent meebrengen: een topper in de scouting. Ja, als Torchio slaagt in zijn 'formation', zoals een goeie 'formateur' in de politiek, dan keert Maaseik spoedig terug op het niveau waar het hoort: helemaal bovenaan. Mee aan de top."

Tekst: Leo PEETERS

Foto's: Nils Wüchner, Jacek Cholewa

Zij steunen topvolley in België

Belgische spelers en speelsters gegeerd in het buitenland

WK Clubs in Zurich

Eczacibasi, dat na winst van de Champions League slechts derde eindigde in de finale van het Turkse kampioenschap na Fenerahce en Vakifbank was de grote triomfator in het WK voor vrouwen in Zurich. Het Turks team was nochtans slecht begonnen in de poules met 2 - 3 verlies tegen de Japanse kampioen Hisamitsu Springs maar wist dit tegen Krasnodar recht te zetten. In de halve finale won Eczacibasi dan met 3 - 1 tegen Volero Zurich en deed Dinamo Krasnodar hetzelfde tegen Rexona

Ades uit Rio de Janeiro. In de finale moest Krasnodar met 3 - 1 het onderspit delven: 25-16, 25-21, 24-26, 25-19. In de strijd voor het brons versloeg Volero Zurich Rexona Ades met 3 - 0. MVP van het toernooi was de Amerikaanse Jordan Larson-Burbach van Eczacibasi.

Montreux Volley Masters

Van 26 tot 31 mei greep in Montreux dit prestigieuze toernooi voor vrouwenteams plaats. Acht landen namen hieraan deel. In de poules kregen we volgende rangschikking:

Poule A	Poule B
1. NED 9pt	1. JAP 9pt
2. RUS 6pt	2. TUR 6pt
3. CHN 3pt	3. GER 3pt
4. DOM 0pt	4. ITA 0pt

1/2 finales: NED - TUR 2 - 3 (27-29, 25-23, 13-25, 25-17, 13-15)
JPN - RUS 3 - 0 (25-23, 25-22, 2-13)

PI 3 & 4 : NED - RUS 3-0
PI 1 & 2 : JPN - TUR 2-3

Landskampioenen in het buitenland

Frankrijk

De finale voor de toekenning van de landstitel werd in een wedstrijd gespeeld in Parijs. Zowel bij de mannen als de vrouwen kregen we een thriller van formaat.

Bij de mannen wist Tours tegen Parijs een 2 - 0 achterstand goed te maken en uiteindelijk met 2-3 te winnen. De setstanden spreken voor zich : 25-19, 35-33, 15-25, 29-31, 6-15. **Kevin Klinkenberg** speelde

Montreux Volley Masters: Turkije

de ganse wedstrijd en scoorde 9 op 22 in aanval, lukte 3 aces en 2 kill bloks. De Canadees Glen Hoag, die inviel voor Antonov, zorgde voor de ommekeer met 16 op 27 in aanval en 3 aces. Topscorer was Konecny met 26 op 43, 4 aces en 2 kill bloks.

Bij de vrouwen kregen we een analoge situatie. Le Cannet liep hier ook 2-0 uit maar moest uiteindelijk in Cannes zijn meerdere herkennen. De setstanden waren 25-23, 25-21, 16-25, 23-25, 10-15. **Ilka Vandevijver** scoorde 1 ace met de opslag.

Italië

In de finale van de play-off bij de mannen

moest Modena van **Pieter Verhees** na vier wedstrijden het onderspit delven tegen Trentino. We kregen volgende vier resultaten : 3-2, 1-3, 3-0 en 3-0.

Geen scudetto voor competitieleider Novara bij de vrouwen. De vijfde en beslissende wedstrijd van de play-off werd in eigen huis met 3-1 verloren tegen Casalmaggiore. We kregen volgende resultaten : 3-2, 1-3, 3-1, 2-3 en 1-3.

Polen

Na Rzeszow bij de mannen veroverde Chemic Police de titel bij de vrouwen. De start van Charlotte Leys met Sopot was in deze finale met een 1 - 3 zege op verplaaatsing nochtans hoopgevend. Daarna volgden echter drie nederlagen op rij namelijk met 3-1, 3-0 en 3-2.

World League

De intercontinentale groep 1 waaraan de 8 toptanden deelnemen is gestart het laatste

weekeinde van mei. In poule A won Italië tweemaal in Australië met 1-3 en versloeg Brazilië thuis Servië met 3-2 en 3-1. In poule B won Polen tegen Rusland met 3-0 en 3-2 en versloeg USA Iran tweemaal met 3-1

De intercontinentale groep 2, waaraan onze Red Dragons deelnemen en die bestaat uit poules C, D en E, is reeds gestart half mei. België speelt in poule E. De winnaars van elke poule nemen samen met organisator Bulgarije deel aan de Final Four van 10 tot 12 juli. De winnaar hiervan mag deelnemen aan de grote finale van 15 tot 19 juli in Rio de Janeiro.

In poule C met Canada, Argentinië,

Cuba en Bulgarije is Canada uitstekend gestart met twee overwinningen thuis tegen Cuba met 3 - 0 en een 0-3 zege in Bulgarije gevolgd door 2-3 verlies. Canada nam hiermee wel al een optie op de eerste plaats want Argentinië verloor de eerste wedstrijd thuis tegen Cuba met 2-3 om daarna wel te winnen met 3-0.

In poule D met Frankrijk, Japan, Korea en Tsjechië lijkt Frankrijk de topfavoriet voor de eerste plaats. Frankrijk won zijn eerste twee wedstrijden in Korea. Japan won eerst thuis tegen Tsjechië met 3-1 maar verloor dan met 2-3.

FIVB World Tour Beach

Lucerne Open

Opnieuw verschillende nieuwe gezichten, vooral bij de mannen. Hier kregen we volgende topvier : 1. Ranghieri - Caminati (ITA) 2. Brouwer - Meeuwssen (NED) 3. Ginoglu - Göktepe (TUR) 4. Beeler - Strasser (SUI) Bij de vrouwen zag de topvier er als volgt uit : 1. Borger - Bulthe (GER) 2. Meppelink - Van Iersel (NED) 3. Valjas - Broder (CAN) 4. Schwaiger S. - Hansel (AUT)

Praag Open

Aleen de vrouwen namen hieraan deel. We kregen volgende topvier : 1. Agatha - Seixas (BRA) 2. Bansley - Pavan (CAN) 3. Eduarda - Elize Maia (BRA) 4. Maria Clara - Carol (BRA)

Moskou Grand Slam

Voor de eerste maal dit seizoen waren alle grote kanonnen aanwezig. De topvier bij de vrouwen zag er als volgt uit : 1. Larissa - Talita (BRA) 2. Meppelink - Van Iersel (NED) 3. Menegatti - Orsi Toth (ITA) 4. Wang Fan - Yue Y. (CHN) Bij de mannen kregen we volgende topvier : 1. Herrera - Gavira (ESP) 2. Evandro - Pedro (BRA) 3. Erdmann - Matysik (GER) 4. Alison - Bruno (BRA)

CEV Beach Volleyball European Championship

Het eerste van de drie toernooien

Frauke Dirickx

(c) Tedion Ateşnal

van dit EK ging door in Letland aan de Baltische zee. Koekelkoren - Van Walle debuteerden uitstekend in deze Jurmala Masters. Zij wonnen hun poule en werden pas na een fel bevochten wedstrijd in de achtste finale uitgeschakeld door de Oostenrijkers Eglseer - Müllner met 2 - 0 (27-25, 21-19). De topvier zag er als volgt uit : 1. Ingrosso M - Ingrosso P (ITA) 2. Krou - Rowlandson (FRA) 3. Samoilov - Smedins (LAT) 4. Fijalek - Prudel (POL)

WEVZA

De Western European Volleyball Zonal Association waarvan acht landen deel uit maken namelijk : België, Frankrijk, Duitsland, Italië, Portugal, Spanje, Zwitserland en Nederland is opgericht als een ondersteunende instantie van FIVB en CEV om volleybal en beachvolleybal verder te promoten. Dit jaar worden zowel voor de seniores als voor jongens en meisjes U17, U19 en U21 beaectoernooien georganiseerd. Het allereerste toernooi voor seniores greep plaats in Barcelona van 29 tot 31 mei en onze landgenoten Koekelkoren - Van Walle namen hieraan deel met wisselend succes: een vijfde plaats is zeker een behoorlijk resultaat.

Transfernieuwtjes

* **Ilka Vandevijver** verlaat Cannes en speelt volgend jaar voor Firenze, dat dit seizoen tiende eindigde in serie A

* **Frauke Dirickx** verlaat Piacenza en speelt volgend jaar voor Bursa dat dit jaar de Challenge Cup won. Bursa eindigde zesde in de Turkse competitie. **Lise Van Heck** vertrekt

eveneens en speelt volgend jaar voor het Braziliaanse Molico Osasco Nestle.

* **Hélène Rousseaux** verlaat Modena en speelt volgend jaar voor Novara. **Laura Heyrman** blijft bij Modena.

* **Charlotte Leys** verlaat de Poolse vice kampioen en bekerwinnaar Sopot en speelt volgend jaar in Istanboel bij Galatasaray

* **Dominika Sobolska** verlaat Dabrowa Gornicza en speelt volgend jaar voor Montechiari.

* **Maud Catry** en **Nina Coolman** krijgen in Paris St Cloud gezelschap van **Aziliz Divoux** die vertrekt bij VDK Gent. Stijn Morand blijft trainer.

* **Bram Van Den Dries** verlaat Maliye Piyango en trekt naar het Poolse Olsztyn, tiende dit jaar in de Poolse Plus Liga.

* **Sam Deroo** vertrekt bij Verona en speelt volgend jaar bij Zaksa Kedzierzyn-Kozle dat dit jaar zevende eindigde in de Poolse Plus Liga

* **Gert Van Walle** blijft bij Beauvais en **Frank Depestele** vertrekt naar Asse - Lennik.

De Europese spelen

De Europese spelen gaan van 12 tot 28 juni door in Bakoe (AZE). De Yellow Tigers starten op 13 juni en spelen in hun poule achtereenvolgens tegen Italië, Roemenië, Turkije, Azerbeidjan en Polen. Onze Red Dragons starten op 14 juni en spelen achtereenvolgens tegen Bulgarije, Rusland, Italië, Slowakije en Duitsland.

De volgende Europese spelen in 2019 zouden doorgaan in Nederland.

Tekst: Fernand Walder
Foto's: Volley Masters, Tekin Ateşnal

Claudio Gewehr

“Passie en werk! No Nonsense!”

Claudio Gewehr (48 jaar en 1.98m) heeft de Braziliaanse en de Belgische nationaliteit en spreekt met brio het Portugees en het Nederlands. Toptrainer Gewehr vult aan: ‘Ik ben al 26 jaar in België en ik ben, zeker cultureel, meer Belg dan Braziliaan!’ Claudio heeft wel een sterke persoonlijkheid, maar kan veel verdragen en wil zeker niemand pijn doen. Ook is hij zeer emotioneel, zeker bij en na het overlijden van zijn vader in 2009. Een diepgaand gesprek met de vroegere Belgische bondscoach over verleden, heden en toekomst.

Als 21-jarige van Brazilië naar België

Van Brazilië naar hier, een serieuze stap?

Claudio Gewehr: “Vele jongeren in Zuid-Amerika weten op jonge leeftijd niet altijd wat ze later willen doen of worden: een keuze voor verdere studies, de sportmicrobe laten kriebelen, een gezin stichten en/of een carrière opbouwen. Ik was een gepassioneerd volleyballer, vond in Brazilië, met mijn gestalte, de juiste draai en had een grote motivatie. Op mijn 19de maakte ik van topsport mijn beroep. Het eerste jaar wou ik de combinatie maken van sport en studies, maar dit bleek te zwaar. Het tweede jaar als professioneel kreeg ik meer kansen, begon beter en beter te spelen en kreeg de kans voor een transfer naar Europa, voor een Braziliaan een zeer ver continent. Ik vertrok als 21-jarige op avontuur met de idee ‘we zullen zien wat dit geeft’ en ik ben nog altijd in België.”

Goed geïntegreerd, nietwaar Luca en Anne-Marie?

Jouw 21-jarige zoon Luca is al meer dan volwassen.

“Uiteraard goed geïntegreerd. Hij speelt in België al 8 jaar volleybal en

studeert momenteel het vierde jaar handelsingenieur in Gent. Gezien zijn studie speelt hij weliswaar op een lager niveau als gevolg van de combinatie met zijn studies. Momenteel volgt hij lessen in Brazilië met een uitwisselingsprogramma, maar ook daar is hij fel aan het trainen en hij heeft zeker de ambitie om in het volley hoog te klimmen. Wie weet wat de toekomst brengt? We zien wel, hij kan altijd bijleren!”

En jouw echtgenote Anne-Marie Dekens?

“Het heeft lange tijd geduurd voor ik haar leerde kennen. Ik volleybalde in Ternat en zij speelde daar bij de vrouwenploeg op provinciaal niveau. Wij hebben elkaar daar veel ontmoet vooral op dinsdag- en donderdagavonden in het café-local van de club zelf. Op een avond nodigde ik haar uit op vakantie naar Brazilië. Gelukkig voor mij was het juist gedaan met haar vriend en zo zijn wij bevriend geraakt en het vervolg ken je.”

Integratie? Zeker met jouw prima kennis van een ganse reeks talen: Portugees als moedertaal, Nederlands, Frans en Engels quasi perfect en een basiskennis van Spaans en Italiaans.

“In Brazilië werd er nauwelijks een

andere taal gesproken. Komende van Brazilië landde ik in Frankrijk. Frans was ‘van moeten’, no nonsense, je leeft en je overleeft, anders kan je niet vooruit. Ik verhuisde naar België, sprak hier twee jaar verder Frans en besliste uiteraard ook Nederlands te leren. Beetje bij beetje ontdekte ik dat ik taalvaardig was met veel ideeën in mijn hoofd. Alles verbeterde jaar na jaar.”

Passie en werk! No Nonsense!

Je profiel omschrijf je als volgt: “Nieuwsgierige, gedreven en betrokken trainer/coach met internationale ambities en ervaring in het volleybal.”

Een woordje uitleg graag?

“Dit zegt veel over wie ik ben, een selfmade man. Ik kon van het verre Brazilië op avontuur naar Europa en door die nieuwsgierigheid heb ik beetje bij beetje alles geleerd. Door de combinatie met mijn gedrevenheid ben ik nu fier over wat ik gedaan heb. Dit zijn mijn eigenschappen.”

“Zelfstandig functionerend binnen de kaders van een team. Weet wat presteren en prijzen winnen is: zowel met jonge onervaren spelers als met topspelers.”

“Dit is ook een gouden draad door mijn leven. Mensen helpen, mensen

begeleiden en opleiden, bepaalde opvoedingslijnen geven ... dit alles is en blijft voor mij een 'drive'. Bij de Federatie ben ik indertijd met jonge spelers beginnen werken en dit is mij echt mooi gelukt."

"Leren, ontwikkelen en tot oplossingen komen, zijn mijn kerngedachten.

Passie en werk ! No Nonsense."

"Deze slogan beschrijft helemaal hoe ik werk. De 'No Nonsense' dan? Ook voor mij heel belangrijk. Ik geloof hard in afspraken: wat een project sterk maakt, zijn mensen die kunnen volhouden in wat ze beloven. Zo maakte ik in het verleden sterke projecten. De mensen moesten achteraf niet afkomen met excuses van 'ik kan niet, 't is te moeilijk'. Dit is voor mij de 'No Nonsense': gewoon van, als wij voor een doel gaan, gaan we ervoor onafgezien van de omstandigheden. No Nonsense = geen excuses...wij doen verder, los het maar op!"

Professioneel volleybalspeler

Je professionele loopbaan als

volleybalspeler: 16 jaar (1985 tot 2001) in Brazilië, bij Ternat, Zellik, Maaseik, Haasrode en de nationale ploeg. Dé speler – of spelers - die jou het nauwst aan het hart ligt/liggen?

"Moeilijk om daar namen op te kleven, ik heb er zoveel gekend en elke periode had zijn persoonlijkheden. Bart Wuyts bijvoorbeeld blijft mij bij, Johan Praets een hechte vriend, Ben Croes met zijn ongelooflijke kwaliteit als setter en Vital Heynen bij Maaseik zette ook een stempel op mij qua persoon. Inzet en gedrevenheid, er zijn er velen. Op de beste medespeler durf ik geen naam zetten, iedereen had en heeft zijn kwaliteiten. Als ik drie namen zou geven, zou ik de anderen ontgoochelen. Wel kan ik spreken over wijlen Johan Baetens: een fantastische persoon met een ongelooflijk 'serieus', hij kreeg van iedereen erkenning. Respect voor de mens die hij was, respect voor de topspeler die hij was!"

Als speler had je als trainer bij Maaseik, Anders Kristiansson?

"Als Zweed was hij zeker een trainer/coach die zijn stempel op het Belgische

volleybal zette. Een heel speciale persoon met een serieus palmares en een compleet tegenovergestelde aanpak dan de mijne. Een noordelijk mens tegenover een zuidelijk mens, zeker. Ik heb veel aan hem gehad en veel van hem respectvol geleerd. Hij kon ook hard zijn, maar achteraf besepte ik dat dit alles zeker de moeite loonde. Toch was hij voor mij geenszins de trainer die mij het meest heeft bijgebracht. Veel respect heb ik ook voor anderen die veel voor mijn carrière deden, ik denk aan Marc Spaenjers, Dominique Baeyens en zeker Enrique Pisani. Kristiansson op zijn manier heeft mij niet alleen veel over volleybal geleerd maar ook over het leven in het algemeen. Het concept 'no nonsense' was voor hem een vaste waarde waar je niet naast kon."

Professioneel trainer/coach

Jouw periode als trainer bij Asse-Lennik als assistent-coach en nogmaals bij Asse-Lennik dan als coach en uiteraard bondscoach bij de bond. Hoe verliep het bij Asse-Lennik?

"De laatste maanden als speler besepte ik dat ik trainer wou worden en verzamelde alle mogelijke informatie. Het eerste jaar begon ik als assistent-coach bij Andrej Urnaut, het tweede jaar werd ik hoofdcoach in samenwerking met Geert De Dobbeleer. Ik had geluk, iedere keer in samenwerking met sterke persoonlijkheden. Het derde jaar vroeg Marc Spaenjers mij vanuit de federatie of ik interesse had om ad interim de komende zomer met het nationale mannenteam te werken. Lennik ging akkoord, voor mij een ideale kans: de zomer van 2004 mijn eerst campagne met het Belgisch team. In 2005 was ik

einde contract met Lennik en startte ik met Marc Spaenjers projecten bij de nationale mannen. Zo introduceerden wij een nieuwe filosofie en brachten wij een nieuwe aanpak. Topsport, nieuwe structuren, vernieuwing, ambitie, alles wat de federatie ons voorstelde.”

Van 2005 tot 2012: een ganse periode bij de bond

“Absoluut! In 1991 - ook de datum van mijn naturalisatie – werd ik speler bij de nationale ploeg. Elke zomer dus werken met verschillende coaches: ik leerde toen veel van de structuur en de mogelijkheden. Met Marc Spaenjers besloten wij in 2005 er iets van te maken en zo startte alles. Marc was voor mij een absolute topper, iemand die mij met de nodige background een andere wereld leerde kennen. Ik volgde velerlei cursussen en werd dankzij Marc slimmer en meer gestructureerd. Hij leerde mij wat durven en doen inhoudt. Hij realiseerde veel, kende de conjuncturen en hoe de politiek werkte. Ik was sterk op het terrein, hij de man achter de coulissen die alles mogelijk maakte.”

Herkennen van talent en dan het potentieel ontwikkelen?

“Dit was de tweede periode van mijn leven als trainer: werken met talent. Nogmaals met Marc Spaenjers startten wij een project met als doel talentdetectie. Het arrest-Bosman bepaalde die jaren hoe alle sporttransfers moesten plaatsgrijpen. Hierdoor hadden ze ons in een situatie gebracht waardoor clubs veel minder in eigen jeugd investeerden. De Bond ging op zoek naar vernieuwing. Wij wisten dat veel spelers vanuit de federatie moesten komen en wij specialiseerden ons in detectie en talentontwikkeling. De VVB werd a.h.w. een ‘volleybalmachine’ ter ontwikkeling van potentieel en talent. Zij hebben er allemaal hard aan gewerkt en verdienden zeker de nodige lof. Toch was het voornaamste dat de nationale mannenploeg zich in 2006 kwalificeerde voor het EK in Moskou, en daardoor klom volleybal op naar Bloso A-niveau. Nieuwe budgetten werden vrijgemaakt, zodat wij onze werking konden optimaliseren. Tezelfdertijd organiseerde de federatie samen

met Topvolley het vrouwen-EK 2007 in Hasselt en ineens kwam er een boost in ons project. Twee nationale teams op een EK was al uitzonderlijk voor een ploegsport en hierdoor konden wij een aantal dossiers naar de overheden brengen. Zij steunden ons gelukkig want zonder steun stonden wij nergens. Topvolley binnen de federatie kreeg hiermee een enorme boost. De talentontwikkeling begon daar! Wij kregen de middelen, bepaalden de talenten en brachten de juiste topmentaliteit. Deze resultaten zijn nu nog te bewonderen in de Topsportschool.”

De breuk met de VVB, voor jou zeker een vervelend iets?

“Ja. Na het vorige traject zijn er mensen gekomen met nieuwe ideeën, ergens in strijd met onze visie. Er ontstonden een aantal discussies, een aantal geenszins nuttig, met als gevolg een strijd van ego's met het thema ‘wie heeft gelijk in wat?’. Door onze emotionele, passionele manier van ‘onderhandelen’ is het serieus uit de hand gelopen. Met spijt achteraf gezien, want dit alles

was helemaal niet nodig. Marc Spaeniers vond het meer dan genoeg en ikzelf stond daar plots alleen. Ik probeerde nog de voorstellen aan te passen in een nieuw systeem, maar het geheel was moeilijk, zeker ook omdat ik jarenlang ideeën en concepten had uitgewerkt en op vraag van BLOSO, al twee olympische cycli had voltooid. De mensen met nieuwe visies bleven bij hun

genoeg zitten ze met de situatie van Frank Depestele waarover nu veel wordt gesproken. Terecht want Frank is een spelverdeler met wereldklasse die nu moet vervangen worden. Ook Wout Wijsmans is ooit gestopt in België, Jo Baetens ook. Grote namen stopten, maar deze realiteit is niet voor iedereen weggelegd. Hier moet de huidige staf nu mee omgaan en zorgen dat alles in de juiste plooi geraakt.

Een keuze om naar het buitenland te gaan geeft ook nog mogelijkheden maar steeds verbonden met de nodige vraagtekens. Momenteel is er nog niets concreet. Ik overwoog om volledig uit het volleybal te stappen. Alles is mogelijk."

Enkele kleine slotvraagjes

Als speler was je zeer loyaal?

"Dat zal kloppen, ik was een ploegspeler, vond het soms moeilijk als ik niet speelde. Als groepsmens was ik overal bij en ik had altijd een sterke band met de ploeggenoten en de groep."

Als hobby zeg je: gezondheid en voeding. Wat bedoel je daar mee?

"Veel wat ik doe, is gekoppeld aan mijn sportieve leven. Ik informeer mij veel over gezondheid, voeding en de relatie hiervan bij de ontwikkeling van mijn atleten, iets wat ik zeer boeiend vond en nog vind."

En je brede interesse in maatschappij en cultuur?

"Tijdens de jaren van de Topsportschool en de nationale ploeg, gingen mijn ogen open, mede door de kennis van Emile Rousseaux. Hij droeg heel wat bij aan dit project qua cultuur en alles wat leefde in de wereld: wat is de essentie en wat kunnen wij hierover bijdragen bij jonge spelers."

Jouw vader was militair in het Braziliaans leger. Erfde zijn zoon de rechtlijnigheid van zijn papa?

"Ik denk van niet. Mijn papa was militair, maar een heel speciale. Hij was bij het leger ten tijde van de Braziliaanse dictatuur die pas eindigde in 1985. Mijn pa was volledig tegen het communisme. De invloed van mijn vader op mij was zeker zijn religieuze boodschap die ik van hem kreeg: voor hij militair werd, kreeg hij immers een pastoraalopleiding. Waarden die mij als Braziliaan altijd bijgebleven zijn."

"Binnenkort komt het moment om te bevestigen"

stellingen en vonden het tijd dat er per augustus 2012 – het einde van de tweede olympische cyclus – een nieuwe bondscoach moest komen. Daaropvolgend maakte ik met de federatie een nieuw akkoord om sportief directeur te worden binnen de federatie. Zo hebben wij het geluk gehad dat Dominique Baeyens en Vital Heynen als trainer vrij kwamen. Vital had bijna getekend maar Duitsland bedacht zich op het laatste nippertje en heeft Vital van ons afgesnoept. Dominique zegde wel toe als bondscoach. Ikzelf werd technisch directeur, een job die voor de federatie meer dan nodig was om de nationale teams een begeleidingsstructuur te geven. Kort daarop werd ik plots mentaal en deels ook fysiek vermoeid door het harde werken en door jobs over te nemen van andere trainers die niet op post konden zijn. Gevolg: alles werd gestopt. Wij zijn nu enkele jaren verder en de relaties zijn terug gezonder. Ik ben geenszins wraakzuchtig, ik leerde mijn les en ik hoop dat dit ook voor iedereen zo is! Een heel moeilijke periode achter de rug!"

De toekomst

Jouw visie over de evolutie van de Belgische mannenploeg?

"Een nationale ploeg leiden, is werken in een wereld van spelers die 'komen en gaan'. De federatie heeft de laatste jaren mooi werk geleverd zodat het geheel nu goed draait. Binnenkort komt dan logischerwijs het moment om te bevestigen, maar jammer

ikzelf heb ook ooit een beslissing moeten nemen tegenover Wout Wijsmans en het geheel lukte. Aan het trainerskader nu om de functie van Frank Depestele optimaal in te vullen."

Jouw persoonlijke toekomst: al in de juiste lijn gekomen, of ben je nog zoekende naar een eventueel nieuwe ploeg?

"Ik had een aantal contacten waar

Steekkaart Claudio Gewehr

Naam: Gewehr Claudio
Woonplaats: Groot-Bijgaarden
Geb. datum: 10 juni 1966
Geb. plaats: Santo Angelo (Brazilië)
Nationaliteit: Belg/Braziliaan (dubbele nationaliteit)
Burgerlijke staat: gehuwd met Anne-Marie Dekens: ex-speelster van Voorwaarts Ternat en Kruikenburg Ternat.
Zoon Luca Gewehr, geboren in Jette op 05 augustus 1993.

Professioneel volleybalspeler van 1985 tot 2001

1988 In België gekomen - Cera Ternat
1990 Maes Pils Zellik
1991 Belgische nationale ploeg +/- 90 selecties
1996 Noliko Maaseik
2000 Haasrode Volley
Won als speler 6 landstitels (3x Zellik en 3x Maaseik); 6x Final Four (2x Zilver - 2x Brons - 2x 4de plaats)

ik niet ben op ingegaan omdat het aanbiedingen waren die ik niet wou. Het wordt moeilijker en moeilijker: het is nu niet zo vanzelfsprekend meer om een job als coach te vinden met een degelijk statuut, zeker niet in België.

“Het internationale circuit primeert”

Het beachseizoen draait op volle toeren, zowel in binnen- als buitenland. De meimanches van het Belgisch kampioenschap zitten erop en het Belgische profduo Koekelkoren-Van Walle stoomt Europa door van toernooi naar toernooi. Tijd voor een eerste stand van zaken.

Begin mei was het voor enkele Belgische teams al menens in de Continental Cup (de winnaars plaatsen zich rechtstreeks voor de Olympische Spelen in 2016, n.v.d.r.). In de vrouwencompetitie trad België in de derde ronde aan met Katrien Gielen en Marta Sobolska, naast Stephanie Van Bree en Karolien Verstrepen. Het Belgische team haalde een derde plaats, waardoor het doorstoot naar de vierde ronde. Daar wacht echter een zwaardere loting.

Geen cadeaus

“Doorgaan naar de volgende ronde is een mooi resultaat, maar wat volgt, wordt een harde dobber. De teams die we daar zullen treffen, zijn zonder twijfel sterker dan degenen die we tot nu toe ontmoetten”, beseft Katrien Gielen. Toch wil ze niet zonder ambitie voortuitkijken. “Je stapt altijd het veld op met de wil om te winnen, niet? Je weet nooit vooraf hoe een wedstrijd kan uitdraaien. De volgende ronde vindt plaats in september. Tegen dan hebben we er weer een hele zomer op het zand opzitten. We zullen dus meer training en wedstrijdritme hebben. Dat kan ons alleen maar ten goede komen.”

In eigen land zitten zij en haar partner voorlopig op schema. Gielen en Sobolska moesten in de openingsmanche in Hechtel-Eksel genoeg nemen met een tweede plaats, maar de volgende twee toernooien (Brussel en Gent) schreven ze op hun naam. “Tijdens het openingsweekend waren we duidelijk

nog niet in topvorm. We presteerden onder ons normale niveau. Maar sindsdien zijn we gegroeid in elk toernooi. Eigenlijk mogen we vanaf nu met niets minder dan een finaleplaats tevreden zijn”, aldus Gielen.

Voorlopig lijkt het erop dat het bij de vrouwen vooral een tweestrijd zal worden tussen Gielen-Sobolska en Van Bree-Verstrepen. “Spijtig genoeg moeten we voor twee manches verstek geven, maar we pieken volop naar het finaleweekend in Knokke. De titel is ons ultieme doel. Zoals het er nu naar uitziet, zullen we wel het niet cadeau krijgen. Niet in de voorrondes, en zeker niet in de manchefinales. De voorbije drie finalewedstrijden tegen Van Bree en Verstrepen draaiden telkens uit op een driesetter. Winnen met de vingers in de neus zit er niet in”, lacht ze.

Positieve balans

Het nieuwbakken nationale mannenteam Koekelkoren-Van Walle zit intussen ook geen seconde stil. Het duo heeft de voorbije weken met succes de eerste stappen gezet op de internationale scène. Test nummer 1, de Continental Cup begin mei: geslaagd. Net als in de vrouwencompetitie verzilverde België een plek in de vierde ronde – en houdt het de kansen op een olympisch ticket (in extremis) gaaf.

“We hebben ons doel, de volgende ronde, gehaald. Toch waren we achteraf een beetje ontgoocheld. Het gevoel dat er tegen Zwitserland meer inzat, bleef knagen. We hebben het daar een beetje uit handen gegeven.

Dries Koekelkoren

Anderzijds kunnen we stellen dat we onze start niet gemist hebben. En dat na amper drie weken trainen", blijkt Dries Koekelkoren terug.

Op het CEV-toernooi in Jurmala (21-24 mei) bevestigden de mannen met een negende plaats hun potentieel. "We haalden de hoofdtabel, en dat was toch enigszins verrassend. We maakten af en toe nog wat te veel fouten, zeker in het duel tegen de Zwitsers, maar we voelen dat we stilaan aan het groeien zijn. We moeten vooral onszelf de tijd geven om constanter te worden en de nodige stappen voorwaarts te zetten", weet hij.

In dat licht was de deelname aan het WEVZA-toernooi in Barcelona (29-31 mei) erg interessant. "Aan de WEVZA-competitie mogen de echte wereldtoppers (top 40) niet deelnemen, dus we treffen er tegenstanders van ons niveau of net iets beter. We startten op de hoofdtabel en onze eerste match haalden we binnen met 2-0. In de tweede wedstrijd verloren we van de uiteindelijke toernooiwinnaars Caminata en Rossi, maar dankzij winst in de derde match, stootten we door naar de volgende ronde en uiteindelijk wisten we ons te

plaatsen voor de kwartfinale. Die zetten we goed in: 21-12 in set 1. Maar nadien zakten we weg, vooral door problemen in side-out. En ook in de tie-break konden we het tij niet keren. Stevige ontgoocheling ... maar uiteindelijk zijn we blij met onze knappe vijfde plaats", vertelt Koekelkoren.

Internationale focus

Het duo heeft zijn kalender nu grotendeels afgestemd op de internationale competitie. "Volgend weekend (5-8 juni) spelen we in Rome opnieuw een WEVZA-toernooi, waar we – ondanks de iets sterkere bezetting – voluit gaan voor een plaats in de halve finale. Nadien reizen we niet door naar

Stavanger, waar we slechts als zevende reserve op de wachtlijst stonden en dat leek ons niet realistisch. Daarom keren we na Rome enkele dagen terug naar België, maar vertrekken dan naar het Amerikaanse St.-Petersburg, waar we eerste reserve staan, maar één week voor het WK in Nederland denken we dat er meer teams zullen afzeggen en wij een kans hebben om in de tabel van dit Grand Slamtoernooi (16-21 juni) te geraken," meent Dries Koekelkoren.

Het tweetal haalde tussendoor ook de zege binnen op de manches in Brussel en Gent, maar nu wordt het BK dus wat naar het achterplan verschoven. "Dat kan spijtig genoeg niet anders. We moeten focussen op het internationale circuit als we willen stijgen op de rangschikking. De Belgische manches die passen in ons programma, pikken we mee, maar – en dat is niet slecht bedoeld – eigenlijk zien we die wedstrijden eerder als extra training waar we nieuwe dingen kunnen uitproberen of zaken op punt kunnen stellen."

Tekst: Inne Vandenbrent
Foto's: Sébastien Gosselin

Uitslag BK-manches

Vrouwen

Hechtel-Eksel	Van Bree-Verstrepen
Brussel	Gielen-Sobolska
Gent	Gielen-Sobolska

Mannen

Hechtel-Eksel	Derom-Vandecaveye
Brussel	Koekelkoren-Van Walle
Gent	Koekelkoren-Van Walle

Scheidsrechter van het jaar Arturo Di Giacomo is fan van de technologische evolutie

"Ik droom van Rio 2016"

Arturo Di Giacomo (53) werd voor de zesde keer verkozen tot scheidsrechter van het jaar. De man met familieroots in het Italiaanse Pescara zag het levenslicht in Bergen. Hij woont in Dilbeek en staat aan de top van zijn carrière. Arturo droomt stilletjes van Rio 2016 als afsluiter van een schitterende loopbaan. Hij is fan van de technologische (r)evolutie die zich langzaam maar zeker in het volleybal doorzet.

Arturo Di Giacomo: "Ik sta inderdaad met mijn fijne collega's Geert Blyaert en Bart Frigne aan de top. Mijn zesde Belgische trofee tart alle verwachtingen. De erkenning in eigen land werkt zo verfrissend. Ondertussen krijg ik mooie aanduidingen van de CEV en FIVB.

Ik durf het bijna niet zeggen: in mijn binnenste hoop ik wedstrijden te fluiten op de Olympische Spelen in Rio 2016. Daarna bereik ik de leeftijdsgrens (55) en valt voor mij helaas het doek." Di Giacomo arbitreerde de halve finale van de Final 4 van de Champions League 2015: RVV Berlin tegen het

Poolse Belchatow: 3-2. "In de World League 2015 ben ik aangeduid voor Iran-USA in hoofdstad Teheran en voor Tsjechië-Japan in Opava. In de Grand Prix bij de vrouwen fluit ik in Kaliningrad en ook de Duitse vrouwenploeg in Stuttgart." Al die wedstrijden zijn kansen om de

nieuwe technologie te verfijnen. Arturo somt ze even voor onze lezers op:

1. Challenge Video Check

“Dit systeem van 18 minicamera's kan twee keer per ploeg en per set ingeroepen worden bij de beoordeling van een zestal items: servicelijn, achterlijn, 3-meterlijn, netfout (in/uit), blokactie (touché) en weldra ook bij overschrijding van de middenlijn. Heeft de aanvrager gelijk, dan behoudt hij/zij het recht op twee challenges. De beelden worden getoond op groot scherm: leuk voor het publiek. Voordeel: er is geen twijfel meer mogelijk. Zeker in gevallen, waarin het menselijk oog niet meer kan volgen door de snelheid van de aanvallen en de veel betere kwaliteit van de bal. Nadeel: het systeem is zeer prijzig, tussen 1000 en 1500 euro per wedstrijd. Het wordt al gebruikt in Polen, Italië, bij de FIVB en de CEV, maar nog niet in onze Ethias League.”

2. Ipad/Minitablet

“De eerste scheidsrechter (op de stoel) en de tweede scheidsrechter (die kan volgen via het apparaat in een rekband rond de netpaal), ook de coaches (headcoach of assistent) en de officiële tafel (elektronisch scoresheet via markeerder) beschikken over deze Ipad/Minitablet. Zo worden de rotaties opgevolgd. Via dit apparaat worden time-outs, vervangingen en challenges aangevraagd. De Ipad/Minitablet werd al gebruikt op de Final 4 van de CL in Berlijn en op de World Cup (WK) voor clubs in Zürich.”

3. Hearconnect

Met dit systeem 'Hearconnect' kan de eerste scheids in een rechtstreeks contact vlot praten (microfoontje bij

de mond, ook oortje) met zijn collega, met de reservescheidsrechter en bovendien met de officiële tafel. Deze manier van communicatie is bijzonder handig in verband met de 'Challenge Video Check'.

“Alleen machines? Niet akkoord”

Arturo Di Giacomo: “De nieuwe technologie is een grote plus. Het vergt een leerproces in het gebruik, maar het totaalplaatje is goed. Scheidsrechters zijn minder nerveus, omdat ze nu echt alles kunnen zien. Tot hiertoe blijkt uit onderzoek dat de scheids, zonder de technologie, in 90% van de gevallen gelijk heeft. Dat is heel knap. Maar er is dus die openstaande 10%, vaak afhankelijk van het slechte kijkstandpunt van de arbiter. Zo zijn beslissingen soms vatbaar voor discussie. Met de video-check zie je bij wijze van voorbeeld dat de top van de pink van een blokkeerder bijv. lichtjes verkleurt (1 of 2 mm) bij een touché. Die verkleuring is niet zichtbaar door het blote oog, wel via de camera's. Bedenking: als je in de verre toekomst kijkt, zou het spel volledig kunnen worden gearbitreerd via machines. Niet akkoord. De mens aan en achter de machine blijft bijzonder belangrijk.”

Wijziging 'netfout'

Vanaf 1 mei 2015 is elke aanraking van het net opnieuw 'fout'. Een terugkeer naar de situatie, zoals ze vroeger was.

Plannen voor de (nabije) toekomst

- **Het digitale net:** bijv. het net zelf geeft via gekleurd licht een netfout aan. De mazen van het net kunnen worden vergroot, indien nodig voor reclameboodschappen via het net. Landskampioen Roeselare experimenteert al met dit 'digital net'.
- **Vrije ruimte:** de vrije zone langs de zijlijnen blijft 5 meter, de ruimte achter de achterlijn verkleint van 8 tot 6,5 meter. De hoogte van de hal blijft 12,5 meter.
- **Aantal ballen:** i.p.v. 3 worden 5 ballen gebruikt. Zes ballenrapers zijn nodig: vier op elke hoek, één achter de eerste en één achter de tweede scheids.
- **Selectie:** uitbreiding van 12 tot 14 spelers, met 2 libero's.
- **Time-outs:** nog slechts één technische time-out: bij 12 punten. Niet meer bij 8 en 16 punten. Ook de vrij gekozen time-outs van de coaches kunnen worden verminderd wegens marketing/publi- en tv-redenen.

Tekst: Leo PEETERS

Foto's: Arturo Di Giacomo

Freya, Lise en Frauke versus Vital en Wout

* **Mevrouw Aelbrecht, Freya**, in september 2014 sloeg het noodlot toe. In de laatste oefenmatch voor het WK scheurden jouw kruisbanden. Weg was het WK, een zes maanden lange revalidatie wachtte je op. Freya: "Het WK missen was een enorme domper, de grootste tegenslag uit mijn carrière. Het EK in eigen land deze zomer is mijn nieuwe hoofddoel. Dan wil ik er opnieuw staan. De revalidatie is goed verlopen: ik werkte elke dag 5 à 6 uur keihard en ik kwam er fysiek sterker uit. Ik heb veel zin om weer bij de Yellow Tigers te zijn. De World Grand Prix is belangrijk voor punten voor de wereldranglijst. Dat kan ons helpen bij de olympische kwalificatie."

Freya Aelbrecht

* "Alle toernooien en wedstrijden daarvoor wil ik gebruiken om weer ritme op te doen en te groeien naar mijn topniveau. Hopelijk ben ik erbij op het EK. Gert, het is u geraden. Je neemt me mee, hé man!"

* **Meneer Heynen, Vital**, jouw verdere toekomst, naast de Duitse nationale ploeg? "Ik wacht nu even af en wil kijken of er een kans komt bij een topclub. Ik ben een beetje een eigenaardige trainer: ik ben binnen de club met veel dingen bezig naast het volley. Zo onderhoud ik bijvoorbeeld heel goede relaties met alle spelersmakelaars in Europa. Dat is misschien een pijnpunt voor trainers die na mij komen".

* Je haalde vorig jaar brons op het WK. Wil je ooit met de Belgische ploeg naar de Olympische Spelen? "Ik heb een gesprek gehad met Dominique Baeyens. Ik heb gezegd dat ik me binnen een jaar of tien kandidaat stel."

* **Meneer Wijsmans, Wout** (37) je gaat opnieuw aan de slag in de Belgische competitie, je ondertekende een contract voor

twee seizoenen bij jouw oude liefde Maaseik. "Wij waren er vrij snel uit. Ik wil hier nog twee jaar volleyballen en denk dat het daarna afgelopen is. Terugkeren naar Maaseik voelt aan als thuiskomen, ondanks het feit dat ik zo lang in Italië gewoond heb. In mijn hart is dit mijn thuis en ik ben blij dat Maaseik me deze kans gaf." "Meer dan ooit besef ik hoeveel geluk ik heb dat ik van mijn passie mijn job heb kunnen maken. Ik ben blij dat ik hier nog twee jaar kan laten zien hoe belangrijk volleybal is in mijn leven. Je moet altijd wel wat geluk hebben, maar ik denk dat het twee heel mooie jaren kunnen worden."

* **Mevrouw Van Hecke, Lise**: de Yellow Tigers zijn aan hun drukke zomer begonnen, met het EK in eigen land als hoogtepunt. "Het is belangrijk om op training ook eens aan onze minpunten te werken. Ik sprak met Gert Vande Broek af dat ik rustig begin, want mijn geopereerde knie heeft af en toe wat rust nodig. Maar ik zal wel alle toernooien meedoen. Het was trouwens een verrassing

toen ik hier aankwam: een beetje een nieuwe groep, met veel nieuwe, jonge, getalenteerde en gemotiveerde meisjes. Ik kijk ernaar uit om hen beter te leren kennen."

* Reactie van coach Gert Vande Broek: "Om onze structuur op poten te zetten, hebben we keihard moeten werken. Ik ben zeven keer getorpedeerd, langs voor en langs achter."

* **Mevrouw Dirickx** (35), Frauke, je start volgend seizoen bij Bursa-Turkije, al jouw twaalfde buitenlandse club, straks ben je een echte globetrotter. Frauke: "Nog een jaartje in het buitenland, dan zal het voorbij zijn ... toch doe ik het nog graag. Ik ben nog even gek op het spel als toen ik klein was. Maar het kan niet blijven duren, ik moet aan mijn familie in België denken. Ik heb niet meer zoveel zin om nog opofferingen te maken en om altijd alleen te zijn, zoals op Kerstmis, wanneer je niet bij de familie kan zijn."

* "Of ik nog in België zou kunnen spelen? Dat denk ik niet. Bij de vrouwen zijn er heel veel jonge speelsters, 15 à 16 jaar, en dat is toch een heel groot leeftijdsverschil. Ik speel nu nog in het buitenland voor het financiële aspect. Een normale job in België geeft mij nooit het geld dat ik nu krijg."

* En jouw verdere toekomstplannen? "Ik moet mijn studies lichamelijke opvoeding nog afwerken. Ik ben er nu al mee bezig, maar vanuit Italië is het niet mogelijk om alle vakken te doen. Ik zal nog 1 à 2 jaar moeten studeren en dan heb ik mijn diploma. Van één ding ben ik al zeker: vodik word zeker geen trainster in het buitenland, ik zou weer weg zijn van huis."

Tekst: Dany De Vriese

Foto: Bart Vandenbroucke

Volley Haasrode Leuven

“Inzet en motivatie zijn misschien belangrijker dan talent”

Met haar ongeveer 350 leden en ongeveer veertig ploegen in competitie kon het niet uitblijven dat deze Leuvense vereniging ook het Gouden label Jeugdsportfonds behaalde. Ondervoorzitter Godfried Haeldermans ging enthousiast in op de uitnodiging zijn club voor te stellen.

Situering van de vereniging

“Op dit ogenblik telt VHL ongeveer 350 spelende leden, verdeeld over veertig ploegen verspreid over zowat alle mogelijke niveaus. De mannen- en vrouwenafdeling zijn vrij autonoom uitgebouwd. Dit heeft vooral te maken met het feit dat de hoogste teams in twee gescheiden

zalen spelen. Bij de jeugd is de scheiding veel minder uitgesproken en is er een opperbeste samenwerking

Het huidige hoofdbestuur bestaat uit tien personen met aan het hoofd voorzitter Jan Goedhuys en verder

‘In ons bestuur zijn de 3 pijlers: mannen, vrouwen en jeugd evenredig vertegenwoordigd. En dat houdt de discussies levendig.’

onder de coördinatoren en de trainers. samengesteld uit personen gekopt

en gemazeld in het volleybalwereldje. Elk bestuurslid heeft een grote autonomie binnen zijn/haar verantwoordelijkheidsdomein. Alhoewel de bevoegdheden niet echt uitgeschreven zijn, weet iedereen perfect wat er van hem/haar verwacht wordt. Om alle taken tot een goed einde te brengen, kunnen we bovendien een beroep doen op een ruime ploeg van gemotiveerde vrijwilligers die allemaal zeer nuttig werk verrichten en belangrijk zijn voor de goede werking van de club. Belangrijk is ook dat de drie pijlers van de club: mannen, vrouwen en jeugd, evenredig vertegenwoordigd zijn in het bestuur. Dat zorgt ervoor dat elke zuil voldoende aandacht krijgt, wat de discussies tijdens de bestuursvergaderingen levendig houdt.

'Naast het hoofdbestuur heeft de vereniging ook nog een adviesraad, samengesteld uit ondernemers uit de streek met een hart voor volleybal, die zorgt voor frisse ideeën en financiële inbreng en een nooit stilzittend jeugdbestuur.'

Opleidingsstructuur binnen de vereniging

Is er een zekere opleidingsstructuur waar b.v. zowel de jonge talenten als de recreatieve speler/spelster zich kunnen in terugvinden vanaf de jeugd tot volwassene?

Bij VHL krijgt een jongere die de overstap maakt van initiatie naar competitievolleybal de keuze of hij wil instappen in een A-engagement of een B-engagement. Kiezen ze voor een A-engagement dan zijn ze al snel vier à vijf keer per week aan het volleyballen (twee tot drie trainingen in de week en één of twee wedstrijden). Willen ze naast volleybal nog tijd voor andere hobby's dan opteren ze voor een B-engagement. In theorie kunnen ze jaarlijks de keuze veranderen maar in de praktijk blijkt dat, eenmaal een bepaalde weg ingeslagen, die weg vaak de definitieve is en deze zich doorzet tot in de senioren ploegen. 'Ik wil wel nog even benadrukken dat bij deze A/B-keuze inzet en motivatie een even grote, zo niet grotere rol spelen dan talent.' 'We streven ernaar om onze eigen talenten maximaal te laten doorstromen naar de hogere ploegen. Onze jongeren moeten evenwel

'Ik speel graag volley omdat mijn zus volleybalt en ik vond dat leuk. En ook omdat het een teamsport is.'
'VHL is een goede club, je leert hier veel en snel bij. Ik heb hier ook veel vriendinnen gemaakt en dat is fijn.'
'De trainingen zijn het leukste. Ik wil graag winnen. Ik vind het ook fijn om na de wedstrijd samen met de meisjes te douchen, dan wordt er altijd veel gelachen.'
'Mijn superfavoriet is Lore Simons van Dames 1!'

'Mijn droom is graag blijven volleyballen. Beter en beter worden, zo goed mogelijk. Ondanks mijn suikerziekte hoop ik toch héél goed te worden.'

Lien, 11 jaar

'Ik speel volleybal omdat mijn papa een goede volleyballer was. Hij speelt nu nog in de 2de ploeg van VHL.'
'Ik speel bij VHL omdat vrienden van mijn broer daar al speelden en mijn papa ook.'
'Het tofste is dat er vele leuke, jonge trainers zijn en ook leuke kampen en andere activiteiten.'
'De leukste is Dries, één van mijn trainers. Hij doet soms een beetje gek. Mijn volleyfavoriet is N'Gapeth, die speelt nu in Modena!'
'Ik wil graag zo goed worden als N'Gapeth of Wijsmans!'

Alexander, 10 jaar

'Ik speel graag volley omdat dat leuk leek en mijn papa dat ook deed en ik minstens even goed wil worden.'
'Ik speel in VHL omdat mijn papa er ook speelt.'
'Het leukste vind ik onze trainer, mijn vrienden van de ploeg en natuurlijk volleybal spelen!'
'Mijn ploeggenoten Jelle en Alexander de tofste van de club!'

'Mijn volleyfavoriet is Dennis Deroey.'
'Mijn superdroom is héél goed worden!'

Mathis, 9 jaar

beseffen dat ze dit niet zomaar in de schoot geworpen krijgen en dat dit gepaard gaat met veel inzet bovenop een nodige dosis talent.' 'Daarnaast blijven alle VHL-ploegen openstaan voor gemotiveerde spelers die hun sport bedrijven met de nodige inzet en die het niet nalaten hun sociale rol in de club te vervullen. Bij de jeugd willen we verder blijven evolueren naar een 2-zuilen concept waarbij er enerzijds plaats is voor de talentvolle, gedreven speler en anderzijds voldoende aandacht blijft gaan naar die jongeren voor wie het allemaal wat minder mag zijn maar voor wie het volleybal toch nog een wezenlijk deel uitmaakt van hun leven.'

De club heeft een grote traditie in jeugdwerking. Jaar na jaar zijn zij wel met enkele ploegen vertegenwoordigd op de Vlaamse of nationale eindrondes. De club heeft de voorbije jaren ook heel wat toppers voortgebracht zoals Simon Van de Voorde, Hendrik Tuerlinckx, Dennis Deroey, Stefaan De Brabandere, Anja Van Damme, Evelien Martens, Ellen Verheyden, ... 'Maar, we besteden niet enkel aandacht aan de betere volleyballer. Getuige daarvan zijn de 27 jeugdploegen die momenteel aantreden in competitieverband. We willen de jeugd met volleybal ook een gezond tijdverdrijf aanbieden waar waarden als respect, inzet, ambitie en kwaliteit geen holle woorden zijn.'

Maatschappelijk gegeven: zoveel prikkels voor de jeugd. Hoe gaan jullie daar mee om?

'Eigenaardig genoeg hebben we de laatste jaren geen gebrek aan instroom. De door de jaren heen opgebouwde reputatie van de club en de mond-aan-mond-reclame doen hun werk. Zo sterk zelfs dat we het afgelopen jaar de samenwerking met de scholen uit de buurt 'on hold' gezet hebben. Tijdens de initiatie op maandag en woensdag tellen we wekelijks meer dan 50 kinderen. Uiteraard kiezen die niet allemaal voor volleybal maar het merendeel doet wel verder. Dit is vooral de verdienste van onze initiatietrainers die de kinderen weten te boeien. En ik kan nu al verklappen dat we in september zullen starten met 14 U11/U13-ploegjes.'

Hoe is de club ontstaan en hoe is de organisatie binnen de vereniging?

“Volley Haasrode Leuven is in 2009 ontstaan uit een fusie tussen Volley Groot Leuven en VC Haasrode. Maar aan de basis van onze

‘Bij de jeugd willen we verder blijven evolueren naar een 2-zuilen concept.’

vereniging liggen tal van roemrijke Leuvense volleybalclubs zoals Red Star Heren, Sipico Leuven, Alcazar Leuven, Simavo Wilsele, Red Star Dames, VC Heverlee en Valken Haasrode. Door deze laatste fusie is VHL, met 40 competitieploegen, uitgegroeid tot één van de grootste volleybalclubs van het land.

Dé droom

‘Onze club is momenteel verspreid over twee locaties. Een echte thuishaven ontbreekt. Beide zalen zijn ook sterk verouderd en eigenlijk niet geschikt voor het topvolleybalniveau waar onze fanionteams naar streven. Dus ja, een nieuwe zaal die voldoet aan de eisen van het hedendaagse topvolleybal en ruim genoeg om onze veertig ploegen onderdak te bieden, staat op ons verlanglijstje.’

‘Onze uitdaging blijft ook om het “goed” te doen zowel bij de mannen en bij de vrouwen, als bij de senioren en de jeugd. We willen onze Heren1 uitbouwen tot een vaste waarde in LIGA A en hopelijk kunnen onze vrouwen over enkele jaren ook de stap maken naar de hoogste reeks.

Verzameld door Luc de Leenheer

Colofon

Maandelijks tijdschrift van de Vlaamse Volleybalbond vzw.
43ste jaargang, nummer 10, juni 2015

Verantwoordelijk uitgever: Willy Corbeel, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde.

Secretariaat: Vlaamse Volleybalbond vzw, Beneluxlaan 22 - 1800 Vilvoorde. Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02
Website: www.volleyvzb.be E-mail: vzb.secretariaat@skynet.be

Redactieraad Volley Magazine: Willy Corbeel, Marcel Coppens, Geert De Dobbeleer, Dany De Vriese, Luc De Leenheer, Fernand Walder, Michel Vandermeulen, Guido Ostyn, Philippe Crijns, Willem Bekebrede, Leo Peeters en Inne Vanden Bremt.

Publiciteit: VVB-secretariaat, Tel. 02/257.16.00 of fax 02/257.16.02.

Copyright: Het overnemen en/of publiceren van artikels is slechts toegelaten mits uitdrukkelijke toestemming van de redactie.

www.topsportvlaanderen.be

THIS IS VOLLEYBALL

FIVB
VOLLEYBALL
WORLD LEAGUE

HONDA
The Power of Dreams

FIVB Official Partner

FIVB Official Suppliers

Mikasa

Gerflor
theflooringgroup

FIVB VOLLEYBALL WORLD LEAGUE™ 2015

13/06/2015 20:00

14/06/2015 16:00

BELGIUM
vs PORTUGAL

COUNTRY HALL LIEGE

03/07/2015 20:00

04/07/2015 20:00

BELGIUM
vs THE NETHERLANDS

LOTTO ARENA ANTWERPEN

TICKETS & INFO: WWW.TOPVOLLEYBELGIUM.BE

